

“Bola v Jope učenica, menom Tabita, čo v preklade znamená Srnka. A bola bohatá na dobré skutky a dávala štedré almužny. I stalo sa...že umrela. Umyli ju a položili vo vrchnej dvorane. A keďže Lyda bola blízko Jopy, učenici, keď počuli, že Peter je tam, poslali k nemu dvoch mužov a prosili ho: Neťažkaj si prísť k nám. A Peter vstal a šiel s nimi. Ako prišiel, vyviedli ho do vrchnej dvorany. Tu obstúpili ho všetky vdovy a nariekali, ukazujúc sukne a plášte, čo im urobila Srnka, dokiaľ bola s nimi. Peter poslal všetkých von, padol na kolená, modlil sa a – obrátený k mŕtvemu telu – povedal: Tabita, vstaň! I otvorila oči a keď videla Petra, posadila sa. Peter jej podal ruku, zodvihol ju, potom zavolať kresťanov a vdovy a postavil ju pred nich živú. To sa roznieslo po celej Jope a mnohí uverili v Pána.

Učenica Tabita – Srnka. To meno zrejme dostala potom, keď sa stala kresťanskou učenicou a praktizovala živé náboženstvo. Nech bolo akokoľvek, Tabita zomrela. Zmeravením jej rúk osireli mnohí, ktorých milovala a ktorí milovali ju. Chudobní spomínali jej štedré almužny, vdovy si ukazovali jej dary a nariekali. Učenici, vo svojej mužskej bezradnosti, nevediac ako vyjadriť lásku k nebohej, poslali pre Petra s odkazom : neťažkaj si prísť k nám. Bol to ľudský odkaz žiaľu nad stratou milujúcej a milovanej. Večne živý odkaz lásky vyvolanej láskou človeka k človeku. Odkaz napomenutia, aby som aj ja, ty, bohatými skutkami dobra miloval, nech si ktokoľvek. Napomenutie, aby sa moja i tvoja viera prejavovala v láske.

Tabita umrela. Je obstúpená plačúcimi. Ten obraz je dôkazom toho, že Ježiš, zostúpivší na zem ako láska, prebúdz a množí lásku, ktorá žije i po smrti a za hrobom. A toto nám má klásť otázku: až teba či mňa vystrú „vo vrch nej dvorane“, budú si ukazovať dary našich rúk? Budú hovoriť o daroch našich srdiec? Žijeme takú vieru, ktorá sa prejavuje v našej добрote a aby prebudila lásku a vieru v iných? Čo chceme po sebe zanechať? Ak naša láska nezanechá na zemi lásku iných, aj keby po tebe ostali poklady zlata, kontá, nadarmo sme žili, na prázdno sa budú zalamovať ruky plačúcich. Na zlato sa nezahrejú, ak ich nezahrialo milujúce srdce. Miluj tak, aby tí, ktorých miluješ vedeli, že tvoja láska, vyvierajúca z tvojej viery sa rozdáva v mene Toho, ktorý je v nebesiach. Tak milujúc môžeš pokojne žiť. Lebo môžeš vedieť, že láska, ktorou miluješ iných sa zase vráti k tebe, že ona ťa bude nosiť na ramenách modlitby modliacej sa za teba. Tak milujúc, budeš raz môcť aj blažene umrieť, ako umrela Tabita. Na jej príbehu môžeš vidieť, že kresťanská láska neumrie spolu s tvojim telom. Môžeš sa potešiť, že milujúci človek je iste za živa i po smrti predmetom prosieb a modlitieb plných lásky.

Smrť milovanej Tabity nevedla mužov k výlevom citu, ale k činu, ktorý sa síce mohol zdať bezradný, ale v konečnom dôsledku viedol ku konkrétnemu cieľu: „neťažkaj si prísť k nám.“ A Peter padol na kolená a modlil sa. Za Tabitu. Za tú, ktorej viera sa preniesla do lásky, bohatej na dobré skutky. Modlil sa aj za tých, ktorí ju milovali. Možno to bol silný modlitebný zápas, nič sa o tom nepíše. Iste

sa však pokoril, prosil. Nie za seba ale za tých, ktorých mu Pán dal. Nevie. Ale záver modlitby bol: „Tabita, vstaň!“

Bratia a sestry, nezdá sa nám, že príbeh dnešnej nedele, nás pozýva k úlohe: modliť sa a prosiť za iných? Nenariekať, ale urobiť niečo krásne. Ak možno neviete prijatú lásku odplácať láskou otvorene, odplácajte to skryte. Niekde v súkromí, mimo dosah iných sa pomodlite. Tu nájdete svoje útočisko, na ktoré nikto nemôže vkročiť. Lebo ten kto vás miluje, nie je vždy Tabita – Srnka. Často to môžu byť ľudia menej príjemní a modliť sa za takých ľudí nemusí byť vždy príjemná a ľahká vec. A spomeňte si, že pre kresťana nakoniec nie je otázkou, kto miluje, ale otázkou je, koho mám milovať ja. A koho máš milovať, za toho sa máš modliť. Uvidíš, Boh ti pomôže, aby si uvidel prekvapivé, nečakané, nádherné vypočutie svojich modlitieb za iných, či už oni teba milujú, alebo nie. Hlavná vec, aby si ich až k modlitbe za nich miloval ty. V takej modlitbe nezabudni Bohu ďakovať za tých, čo ťa milujú, za tých, ktorí ti svojou láskou pomáhajú. Nezbúďaj, že modlitba za iných má bohaté zaslúbenie o tom, že bude vypočutá a môže mnohých priviesť k viere. Tak sa to stalo v Jope. Nie len zázrak vzkriesenia mŕtvej Tabity je pointou príbehu, ale zázrak viery v Pána Ježiša, lebo pre vieru v Neho údelom mnohých stal sa večný život.

Tabita pre svoju lásku mohla žiť tam v Jope ešte ďalšie mesiace, azda roky. Ale pre lásku, čo ju milovali, pre ich prosbu a modlitbu za jej život na zemi, prišli k viere a tak k večnému životu mnohí, ktorí dovtedy Kristovu lásku nepoznali. Vrcholnou udalosťou a najväčšou hodnotou dobročinného života Tabity neboli štedré almužny, darované sukne a plášte, ani jej zázračný návrat k životu, ale to, že pre jej dobročinný a potom obnovený život, pre modlitbu lásky, ku ktorej pohla tých, ktorých milovala, mnohí uverili v Pána Ježiša. Amen

Modlitba: Večný Bože a Pane, dnešný príbeh vzkriesenej Tabity nám hovoril o tom, že my ľudia sme krehké stvorenia. Prosíme Ťa pokorne, daj nám pamätať na nestálosť nášho života a pomáhaj nám žiť v poslušnosti pred Tebou, aby sme sa mohli potešovať nádejou budúcej slávy. Daj, aby sme tu, kým žijeme na tejto zemi si vzájomne preukazovali lásku a dobrodenia, aby sme tu nežili bez Teba život prázdny a nikoho neobohacujúci. Vypočuj nás láskavo pre zásluhy Pána Ježiša Krista, nášho Spasiteľa. Amen

Odporúčam piesne: 236, 549, 553

Ďakujem vám za sms-ky, telefonáty, za to že na mňa nezabúdate. Osobitne potešil pozdrav pre mňa aj pre vás ako veriacich zboru od MUDr Martina Jančušku z Viedne, ktorý je s nami cez naše kázne. Verím v skoré stretnutie v kostole. Pán buď s vami.